

[Birgith Mogensen]

end lignende narkotika, der med stor risiko importeres langvejsfra.

Jungleloven, at lavere priser skaber større efterspørgsel, vil derfor betyde, at narkomanien i fremtidens Danmark vil ekspandere i et hidtil ukendt, uhyggeligt tempo, såfremt vi ikke effektivt og hurtigst muligt stopper ovennævnte forbryderiske virksomhed.

Besvarelse (20/9 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet kan oplyse, at spørgsmålet om en eventuel ændring af loven om euforiserende stoffer, som henhører under indenrigsministeriets forretningsområde, har været drøftet mellem indenrigsministeriet og justitsministeriet. Justitsministeriet har således i sommeren 1981 rettet henvendelse til samtlige politikredse bl.a. for at få konstateret, hvorvidt politiet kunne af- eller bekræfte forlydender om, at planten cannabis blev dyrket her i landet i videre omfang end hidtil antaget.

Der har været enighed om, at det vil være af betydning for de videre overvejelser af spørgsmålet om en eventuel lovændring at få suppleret det ved den nævnte undersøgelse fremkomne materiale med nye oplysninger om udviklingen i omfanget af dyrkning af cannabis i sommeren 1982.

Justitsministeriet har under henvisning hertil rettet fornyet henvendelse til landets politikredse med anmodning om at måtte modtage supplerende materiale til brug ved de videre overvejelser.

Spm. nr. 1184

Til *udenrigsministeren (27/8 82)* af:

Steen Folke (VS):

»Hvorfor stemte Danmark ikke for den resolution, der for nylig blev vedtaget i FN med 120 stemmer mod 2, og som dels fordømmer, at Israel ikke har trukket sig ud af Libanon, dels støtter det palæstinensiske folks ret til selvbestemmelse og national uafhængighed?«

Begrundelse

Den pågældende resolution, a/es-7/1.5, blev vedtaget den 19. august 1982 med 120 stemmer mod 2, nemlig USA og Israel.

Blandt de lande, der afstod, var foruden Danmark de fleste nordiske lande og EF-lande, men Finland og Grækenland var blandt de lande, der stemte for resolutionen.

Ud over en fordømmelse af Israel for ikke at have efterlevet sikkerhedsrådets resolutioner om bl.a. tilbagetrækning fra Libanon indeholder resolutionen en række anbefalinger med henblik på løsning af det palæstinensiske spørgsmål, som nødvendigvis må indbefatte forhandlinger med PLO. Følgende afsnit af resolutionen blev sat til særskilt afstemning:

»Generalforsamlingen opfordrer til fri udøvelse i Palæstina af det palæstinensiske folks umistelige ret til selvbestemmelse uden ydre indblanding og til national uafhængighed.«

Ikke engang denne vagt formulerede målsetning stemte Danmark for.

Den danske stemmeafgivning i FN er endnu et trist eksempel på, at den danske regering ikke agter at gøre noget som helst for at støtte den palæstinensiske sag. Ikke engang Israels massedrab på civile palæstinensere og libanesere kan øjensynlig få den danske regering til at støtte en generelt formuleret resolution, der i forsigtige vendinger peger frem mod en mulig løsning af problemerne. Det er tragisk.

Besvarelse (20/9 82):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Baggrunden for den fornyede genoptagelse af 7. hastende ekstraordinære generalforsamling om Palæstina-spørgsmålet var begivenhederne affødt af den israelske invasion i Libanon den 6. juni i år. Denne invasion har Danmark sammen med de øvrige EF-lande skarpt fordømt i to erklæringer af henholdsvis den 9. og 29. juni 1982 med betoning af, at den udgør en åbenbar krænkelse af folkeretten samt af de mest grundlæggende humanitære principper. Samtidig har de Ti opfordret alle berørte parter til at efterleve FNs sikkerhedsråds resolutioner og i særdeleshed Israel til øjeblikkelig og betingelsesløs tilbagetrækning fra Libanon.

Når Danmark sammen med et flertal blandt de nordiske lande og EF-landene ikke fandt at kunne stemme for det omhandlede resolutionsforslag under den genoptagne generalforsamling om Palæstina-spørgsmålet,